

استانبول) به ترکی استانبولی (İstanbul: با قسطنطنیه بزرگترین شهر کشور ترکیه و مرکز فرهنگی و اقتصادی آن است. این شهر در کنار تنگه بسفر و دریای مرمره قرار دارد. تنگه بسفر دو قاره آسیا و اروپا را از یکدیگر جدا می‌کند و استانبول تنها شهر بزرگ جهان است که در دو قاره قرار دارد. بندر طبیعی شاخ طلایی یا خلیج در این شهر واقع است.

این کلان شهر به عنوان پایتخت فرهنگ اروپا در سال ۲۰۱۰ انتخاب شده است. همچنین از لحاظ تعداد گردشگران خارجی سومین شهر توریستی جهان به شمار می‌رود.

تابستان‌های گرم و مرطوب و زمستان‌های سرد، بارانی و برفی ویژگی آب و هوای استانبول است. میزان بارش سالیانه استانبول به طور میانگین ۸۷۰ میلی‌متر است. میزان رطوبت نیز اغلب زیاد است.

به طور متوسط بیشترین درجه حرارت در طول ماه‌های مختلف زمستان بین ۷ درجه سلسیوس (۴۶ درجه فارنهایت) و ۹ درجه سلسیوس (۵۰ درجه فارنهایت) است. بارش برف در استانبول برای یک یا دو هفته در طول فصل زمستان عادی است؛ اما یکی از این بارش‌ها می‌تواند سنگین باشد. غالباً این بارش در بین ماه‌های دسامبر و مارس رخ می‌دهد.

در ماه‌های تابستان از ژوئن تا انتهای سپتامبر به طور میانگین درجه حرارت روزها از ۲۸ سلسیوس (۸۲ درجه فارنهایت) شروع می‌شود. گرمترین ماه، ژوئیه با متوسط درجه حرارت ۲۳,۲ درجه سلسیوس و سردترین ماه، ژانویه با متوسط درجه حرارت ۵,۴ درجه سلسیوس است. بالاترین درجه حرارت ثبت شده در استانبول ۴۰,۵ درجه سلسیوس (۱۰۵ درجه فارنهایت) در اگوست سال ۲۰۰۰ و پایین‌ترین درجه حرارت -۱,۱ درجه سلسیوس (۳ درجه فارنهایت) در فوریه سال ۱۹۲۷ بوده است.

این شهر تا حدودی بادخیز است و به طور متوسط (میانگین) سرعت بادی حدود ۱۷ کیلومتر در ساعت دارد. تابستان خشک‌ترین فصل است، هر چند تابستانها هم بارش باران وجود دارد.

جمعیت شهرهای بزرگی در طول ۲۵ سال بین سال‌های ۱۹۸۰ و ۲۰۰۵ بیشتر از ۳ برابر شده است. ۶۵ درصد از تمام استانبولی‌ها در بخش اروپایی و نزدیک به ۳۵ درصد در بخش آسیایی زندگی می‌کنند.

در سال ۱۹۱۴ افزایش جمعیت با تکان و لرزش بیش از ۵۰ درصدی با توجه به مطالعات برآورده شده است. تعداد زیادی از سال ۱۹۲۷ تا سال ۲۰۰۰ مورد سرشماری و آمار قرار گرفته‌اند. تعداد زیادی از سال ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ براساس محاسبات پیش بینی شده‌اند. جمعیت استانبول بین سال‌های ۱۹۸۰ و ۱۹۸۵ به ۲ برابر رسید.